



Republika Hrvatska  
Općinski sud u Splitu  
Gundulićeva 27  
21000 Split

## U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

### P R E S U D A

Općinski sud u Splitu postupajući po sucu toga suda Jeleni Kvarantan Karuza u pravnoj stvari tužiteljice Nives Gospodnetić, OIB:06258123923, iz Supetru, XII Dalmatinske Brigade 3, zastupana po punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnica u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB: 51401063283, iz Splita, Spinčićeva 1, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 1. srpnja 2026., u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Antonele Križanović i punomoćnika tuženika Ivana Dujmovića, dipl. iur., po objavi presude dana 5. listopada 2026.,

### p r e s u d i o j e

I. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju razliku manje isplaćene plaće i naknade plaće za razdoblje od 01.03.2018.g.do28. veljače.2024.g. u ukupnom iznosu od 115,48 EUR bruto zajedno s pripadajućom: zakonskom kamatom koja na iznos od 11,69 EUR koja teče od 15. kolovoz 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 1,23 EUR koja teče od 15. rujan 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 1,50 EUR koja teče od 15. studeni 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 0,50 EUR koja teče od 15. prosinac 2018. zakonskom kamatom koja na iznos od 29,79 EUR koja teče od 15. ožujak 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 34,25 EUR koja teče od 15. prosinac 2019. zakonskom kamatom koja na iznos od 11,57 EUR koja teče od 15. travanj 2020. zakonskom kamatom koja na iznos od 3,78 EUR koja teče od 15. lipanj 2021. zakonskom kamatom koja na iznos od 16,40 EUR koja teče od 15. studeni 2021. zakonskom kamatom koja na iznos od 3,80 EUR koja teče od 15. prosinac 2021. zakonskom kamatom koja na iznos od 0,33 EUR koja teče od 15. veljača 2022. zakonskom kamatom koja na iznos od 0,64 EUR koja teče od 15. ožujak 2022. do isplate, koja se kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog

kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena, bez zakonskih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, dok se za više zatraženo za iznos od 1.464,52 eura, tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan

II. Svaka stranka snosi svoj parnični trošak.

### Obrazloženje

1. U svojoj tužbi zaprimljenoj kod ovog suda dana 20. ožujka 2023. tužiteljica navodi da je zaposlena kod tuženika na radnom mjestu medicinske sestre / tehničara, te da joj je tuženik zbog pogrešnog načina obračuna pogrešno obračunao i isplatio naknadu plaće. Tužiteljici da je radni odnos reguliran Zakonom o radu (dalje: ZOR), Kolektivnim ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (dalje: KU), te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (dalje: TKU). Sukladno odredbama ZOR-a, KU-a i TKU-a tužitelju se za svaki odrađeni sat isplaćuje osnovna plaća, te uvećanja i dodaci na koje je u tom satu ostvario pravo (za svaki sat odrađen u posebnim uvjetima rada, za posebnu odgovornost za živote i zdravlje pacijenata, za svaki sat odrađen noću, za prekovremeni rad itd...). U spornom razdoblju tuženik da je tužiteljici isplaćivao dodatke samo na redoviti rad, dok mu na određene sate prekovremenog rada plaćao samo uvećanje od 50% za prekovremeni rad bez ostalih uvećanja za rad noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom, iako je čl.49.KU-a (NN 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20, 3/23) propisano kako se navedeni dodaci međusobno ne isključuju. Pisanim podneskom od 27. studenog 2024., tužiteljica je precizirala tužbeni zahtjev na iznos od 1.580,00 eura uz zakonske zatezne kamate, da bi nakon provedenog vještačenja pisanim podneskom od 14. svibnja 2026., konačno uredila tužbeni zahtjev te smanjila tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 115,48 eura.

2. U svom odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog suda dana 31. ožujka 2023. tuženik navodi da je točno da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila zaposlenik tuženika na radnom mjestu medicinske sestre. Također, točno je da je tuženik zbog greške u Centralnom obračunu plaća isplaćivao umanjeni iznos bruto plaće za sate odrađene u prekovremenom radu noću, subotom i nedjeljom, u drugoj smjeni, te blagdanom, u periodu do travnja 2020. godine. Međutim, sve preostale dodatke na osnovnu plaću tuženik da je isplatio sukladno važećem Kolektivnim ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18, 16/19, 35/19, 78/19, 92/19, 56/20), što je razvidno iz obračunskih isprava za isplatu plaće za utuženo razdoblje. Tužiteljica da je u 2018. godine odradila 44 sata prekovremenog rada, dok je u 2019. godini odradila 45 sati prekovremenog rada, te bi joj s osnova neisplaćenog dijela tih dodataka pripadalo ukupno 413,17 kuna bruto razlike plaće. Tuženik se protivi zahtjevu tužiteljice za naknadom troškova parničnog postupaka iz razloga određenog čl. 157. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91,14/22).

3. Sud je tijekom postupka izveo dokaz čitanjem platnih lista i evidencija rada. Izvješće vještačenja od 11. ožujka 2026. po sudskom vještaku za računovodstvo i financije Ines Lozić.

4. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu razlike manje isplaćene plaće za razdoblje od 01.03.2018.g. do 30.09.2024.,s osnove prekovremenog rada te neisplaćenih dodataka za otežane uvjete rada, za odgovornost za život i zdravlje ljudi, i za isto razdoblje naknade za godišnji odmor i bolovanje, u ukupnom iznosu od

1.580,00 eura, da bi nakon provedenog vještačenja tužiteljica zatražila povukla dio tužbenog zahtjeva te zatražila isplatu iznosa od 115,48 eura.

6. U provedenom dokaznom postupku nesporno je utvrđeno, da je tužiteljica bila zaposlenik tuženika na radnom mjestu medicinske sestre.

7. Kao sporno ostalo je za raspraviti da li joj je tuženik isplatio umanjene plaće na način da mu nije plaćao za prekovremeni rad dodatke sukladno Kolektivnom ugovoru u zatraženom iznosu.

8. U svom Izvješću o vještačenju od dana 11. ožujka 2026. vještak za računovodstvo i financije Ines Lozić navodi da je na zahtjev suda izvršen uvid u predmetni spis sa dokumentacijom koja joj je stavljena na raspolaganje te na temelju stanja u spisu i raspoložive dokumentacije vještakinja daje mišljenje na postavljeno pitanje:

- za razdoblje od 01.03.2018. do 30.09.2024. godine:

potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za posebne uvjete rada da iznosi 27,65 EUR,

- potraživanje po osnovi neobračunatih dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi da iznosi 13,83 EUR,

- manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora i privremene nesposobnosti za rad, koji proizlazi iz neobračunatih dodataka na prekovremeni rad, iznosi 3,23 EUR, slijedom čega da ukupno potraživanje tužitelja koje proizlazi iz neobračunatih dodataka na prekovremeni rad da iznosi 44,71 EUR.

Pod pretpostavkom da sud zauzme stav da tužitelju pripada pravo potraživanja za cjelokupno razdoblje i temeljem manje obračunatih naknada obračunatih temeljem obračunatih i isplaćenih plaća (bez prethodno prikazanih dodataka i naknada koje iz istih proizlaze) manje obračunata naknada za vrijeme godišnjeg odmora i privremenu nesposobnost za rad temeljem prosječne mjesečne plaće obračunate i isplaćene u prethodna tri mjeseca da iznosi 70,77 EUR, što da bi u konačnici potraživanje tužiteljice iznosilo 115,48 eura.

9. Tužiteljici je radni odnos reguliran Zakonom o radu (NN 149/09, 61/11, 82/12 i 73/13, dalje: ZR/09), ZR/14, Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 88/13, 143/13, 96/15, dalje: KU/13), Dodatkom I. Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 96/15, 29/18, dalje: Dodatak I. KU) te Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama (NN 141/12, dalje: TKU/12 i NN 128/17, dalje: TKU/17). Članak 57. st. 1. KU propisuje, da radniku u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja na pojedinim radnim mjestima i poslovima kod kojih postoje posebni uvjeti rada, pripada pravo na dodatak na plaću. Stavkom 2. propisano je da će se osnovna plaća uvećati radnicima čija su radna mjesta i poslovi navedeni na Popisu (čl. 58. KU), a na kojem Popisu je navedeno radno mjesto i posao tužiteljice. Sukladno čl. 58. st. 9. KU/13, čl. 51. st. 9. KU/13 (NN 143/13) i čl. 49. st. 9. KU/18, prekovremenim radom se smatra svaki sat rada duži od predviđenog rada utvrđenoga dnevnim rasporedom rada, kao i svaki sat rada duži od redovnog mjesečnog fonda radnih sati, dok će se sukladno odredbama KU osnovan plaća radnika uvećati za prekovremeni rad za 50%. Nadalje, sukladno čl. 66. (KU/13) i čl. 59. KU/13 (NN 143/13), zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi doktori medicine i doktori dentalne medicine ostvaruju dodatak na plaću u iznosu od 10% od osnovne plaće, dok sukladno čl. 59.a Dodataka I. KU (NN 96/15), počevši od 1. listopada 2015. proizlazi da se u članku 59. brojka „10“ zamjenjuje brojkom „12%“. Sukladno čl. 54. st. 2. TKU/12, osnovna plaća zaposlenika uvećat će se za 8% ako zaposlenik ima znanstveni stupanj magistra znanosti, odnosno za 15% ako zaposlenik ima znanstveni stupanj doktora znanosti. Nadalje, dana 01. listopada 2015. na snagu stupa Dodatak I. KU-a ("Narodne novine" br. 96/15., dalje KU/15) koji

odredbom čl. 59.a propisuje, da dodatak na plaću za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, ostvaruju i ostali zdravstveni i nezdravstveni radnici (a ne samo, kao je to do tada bilo, doktori medicine i dentalne medicine), koji sudjeluju u procesu dijagnostike i liječenja. Čl. 60. ZR/09, odnosno čl. 81. ZR/14 propisano je da za vrijeme korištenja godišnjega odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određenoj kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad). Temeljem odredbi čl. 37. KU (NN 126/11) i čl. 36. KU (NN 143/13), radniku čija je narav posla takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, koji dežura ili je pripravan, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca, ako je to za njega povoljnije. Stoga, kako tužiteljici KU i KU/15 daju istodobno pravo na isplatu više različitih dodataka, tužitelj da ima pravo na isplatu kumulativno svih dodataka po osnovama čl. 57. KU i čl. 59. a KU/15, zajedno sa dodatkom za prekovremeni rad. Naime, isplata dodatka za prekovremeni rad, ne isključuje pravo tužiteljici na isplatu dodataka po osnovama čl. 57. KU i čl. 59. a KU/15 budući, da tužiteljica i kad radi prekovremeno, također radi u svojstvu radnika koji radi u otežanim, posebnim uvjetima rada u smislu odredbe čl. 57. KU te u svojstvu radnika sa položajnim dodatkom definiranim odredbom čl. 59. a KU/15.

10. Kako je tužiteljica pismenim podneskom od 14. svibnja 2026., sukladno vještvu vještaka Ines Lozić, uredila tužbeni zahtjev valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev tužiteljice za razdoblje od 1. ožujka 2018. do 28. veljače 2022., na isplatu na ime razlike manje isplaćene bruto plaće za otežane uvjeta rada, za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi i razliku naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjega odmora i bolovanja u ukupnom iznosu od 115,48 eura. Naime, sukladno Odluci Vlade RH o produljenju primjene odredbi o materijalnim pravima i nematerijalnim pravima zaposlenika u javnim službama ostvarenih temeljem granskih kolektivnih ugovora, a koja je Odluka stupila na snagu 20. ožujka 2024., razvidno je da više ne postoje prava na isplatu dodatka na plaću i uvećanje plaća s osnova posebnih uvjeta rada. Stoga, kako iz priložene tablice vještva ( list spisa 43/44), proizlazi da se potraživanje tužiteljice odnosi za razdoblje do kraja veljače 2022., tužbeni zahtjev valjalo je djelomično usvojiti za iznos od 115,48 eura te je odlučeno kao po toč. I. izreke ove presude, a odbiti za povučeni dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 1.464,52 eura.

11. Na dosuđene iznose tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate primjenom odredbe čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 114/22., Uredba 156/22), koje teku od dospelja svakog pojedinačnog dijela iznosa do isplate (čl. 84. st. 3. ZR/09 odnosno, čl. 92. st. 3. ZR/14), izuzev kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

12. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 5. i 155. ZPP-a. Kako po ocjeni ovog suda osnov nije bio sporan već samo visina, a kako je tužiteljica samo neznatno uspjela u postavljenom tužbenom zahtjevu od 7% po visini, ovaj sud smatra da svaka stranka treba da snosi svoj parnični trošak. Slijedom navedenog odlučeno je kao u toč. II izreke ove presude.

U Splitu, 5. listopada 2026.

SUDAC  
Jelena Kvarantan Karuza

**POUKA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku.

**DNA:**

- pun. tužiteljice
- tuženiku



Broj zapisa: **9-3088e-2206f**

Kontrolni broj: **03365-a9424-c87f1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.